

THE 13 IKARIM

י'ג עקרי אמונה של הרמב"ם

(3) THE FIRST IKAR - G-D AS CREATOR - PART 1

סמנר מדרשת רחל וחיה

1.

היסוד הראשון - מציאות הבורא ישתבח. והוא, שיש שם¹ נמצא באפן השלם שבאפני המציאות, הוא עלת מציאות הנמצאות כלם, ובו קיום מציאותם, וממנו נמשך הקיום². ואלו העלינו בדעתנו הסתלקות מציאותו - היתה בטלה מציאות כל נמצא, ולא היה נשאר נמצא בלתי תלוי במציאותו³; ואלו העלינו בדעתנו הסתלקות הנמצאות כלם זולתו - לא היתה בטלה מציאותו ותעלה ולא היתה חסרה, לפי שהוא יתעלה בלתי זקוק⁴ במציאותו לזולתו, וכל מה שזולתו - מן השכלים, רצוני לומר: המלאכים, וגרמי הגלגלים, ומה שתחתיהם - הכל זקוק במציאותו אליו. וזה היסוד הראשון, הוא שמורה עליו דבר "אנכי ה'"⁵ וכי⁵.

רמב"ם הקדמה לפרק חלק - ר' יצחק שלית הקדמות הרמב"ם ע' קמא

2. *The First Principle of Faith* - The existence of the Creator (praised be He!) i.e. that there is an existent Being invested with the highest perfection of existence. He is the cause of the existence of all existent things. In Him they exist and from Him emanates their continued existence. If we could suppose the removal of His existence then the existence of all things would entirely cease and there would not be left any independent existence whatsoever. But if on the other hand we could suppose the removal of all existent things but He, His existence (blessed be He!) would not cease to be, neither would it suffer any diminution. For He (exalted be He!) is self-sufficient, and His existence needs the aid of no existence outside His. Whatsoever is outside Him, the Intelligences (i.e. the angels) and the bodies of the spheres, and things below these, all of them need Him for their existence. This is the first cardinal doctrine of faith, which is indicated by the commandment, "I am the Lord your God"¹

The First Ikar from the Rambam's introduction to Perek Helek²

The essential elements of this Ikar are:-

- G-d exists
- That existence is the most complete and perfect possible level of existence
- He is the Cause of all existence
- All matter in the physical universe and also the spiritual realms depends at all times on his continued existence. Thus, it is inconceivable that God does not exist since, in such a case, all other things would immediately cease to exist
- G-d is not dependent on any other thing. If all other things ceased to exist, He would still exist and His existence would not be lessened or weakened. G-d's existence is thus Essential and not Dependant
- This Ikar is contained in the first of the 10 Commandments - I am the Lord your G-d

1. It should be noted that other Rishonim understand this statement in the Chumash very differently. Some do not see it as a mitzvah at all but rather a fundamental prerequisite to all Torah. *Sefer Mitzvot Hagadol (Smag)* understands it as the source for Divine Revelation of Torah. *Sefer Mitzvot Hakatan (Smak)* understands it as the source for Divine Providence. Ibn Ezra explains it in terms of loving and sticking to Hashem - see Rosh Amana Chap 7

2. Translation from 'With Perfect Faith' - Rabbi J. David Bleich, p. 36

3. **וירא אלהים את האור כי טוב** - והענין להורות כי עמידתם בחפצו, ואם החפץ יתפרד רגע מהם יהיו לאין. וכאשר אמר בכל מעשה יום ויום וירא אלהים כי טוב שרצה בקיומו לעד

רמב"ן בראשית פרק א פסוק ד

G-d wills everything into existence at all times. This is the meaning of the verses in Bereishit describing how G-d looked at the world and declared it 'good' - He gave it permanence

4. **א: יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע** שיש שם מצוי ראשון, והוא ממציא כל נמצא, וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמתת המצאו. **ב:** ואם יעלה על הדעת שהוא אינו מצוי אין דבר אחר יכול להמצאות. **ג:** ואם יעלה על הדעת שאין כל הנמצאים מלבדו מצויים הוא לבדו יהיה מצוי, ולא יבטל הוא לבטולם, שכל הנמצאים צריכין לו והוא ברוך הוא אינו צריך להם ולא לאחד מהם, **לפיכך אין אמתתו כאמתת אחד מהם. ד:** הוא שהנביא אומר וה' אלהים אמת, הוא לבדו האמת ואין לאחר אמת כאמתתו, והוא שהתורה אומרת אין עוד מלבדו, כלומר אין שם מצוי אמת מלבדו כמותו.

ה: המצוי הזה הוא אלהי העולם אדון כל הארץ, והוא המנהיג הגלגל בכח שאין לו קץ ותכלית, בכח שאין לו הפסק, שהגלגל סובב תמיד ואי אפשר שיסוב בלא מסבב, והוא ברוך הוא המסבב אותו בלא יד ובלא גוף. **ו:** וידיעת דבר זה מצות עשה שנאמר אנכי ה' אלהיך, וכל המעלה על דעתו שיש שם אלוה אחר חוץ מזה, עובר בלא תעשה שנאמר לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, וכופר בעיקר שזהו העיקר הגדול שהכל תלוי בו

רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק א

The Rambam brings this Ikar in his halachic work - the Mishne Torah - and rules that knowledge of this Ikar comprises two Torah mitzvot (a positive and a negative). He repeats the material in the Commentary but adds some important points:-

- The mitzvah is to KNOW this information - he does not use the word 'emuna' - belief
- G-d the only thing which is Emet (how will we translate that - see below). This is the meaning of the verse in the Torah אין עוד מלבדו
- G-d is Omnipotent
- He brings the philosophical statement that every result must ultimately be traced to a First Cause

Note: The First Ikar DOES not posit G-d as a TEMPORAL cause, but rather as an ONTOLOGICAL cause. This means that it does not propose that G-d came before creation - this will be discussed in Ikar 4. G-d can determine and cause existence without necessarily being prior to it.

5. this foundation, that G-d exists necessarily, is not on a level equal to that of the other foundations but is rather the foundation and root of them all for they rest upon it and it does not rest upon them. Therefore did he call it "the foundation of all foundations" ..

Rosh Amana (Abarbanel) end of Chap 7

6. המצוה הראשונה: היא שנצטוינו להאמין האלוהות, והוא: שנאמין שיש (שם) עלה וסבה שהיא הפועל לכל הנמצאים, וזהו אמרו ית' אנכי ה' אלקיך. ובסוף גמר מכות (כג) אמרו: תרי"ג מצות נאמרו לו למשה בסיני. מאי קראה? תורה צוה לנו משה כלומר מנין ת-ו-ר-ה. והקשו על זה ואמרו: תורה בגימטריא הכי הוא? שית מאה וחדסרי הואי והיתה התשובה: אנכי ה' אלקיך לא יהיה לך מפי הגבורה שמעום. הנה נתבאר לך כי אנכי ה' מכלל תרי"ג מצות, והוא צווי להאמין כמו שבארנו

ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה א

*In the Sefer Hamitzvot, the Rambam uses the expression להאמין - Emunah. Is that the same as the לידע - 'to know' of the Mishna Torah?*³

3. Actually, it's not so simple. The Sefer Hamitzvot was written in Arabic and a number of translations are extant. The translation into Hebrew brought in this source is direct from original manuscripts by Rav Yosef Kapach (1917-2000) and is generally accepted as reliable. The original Arabic word used here is אעתקאד which could also be translated as 'דעת' and not 'אמונה'. Indeed, Rav Saadia Gaon's famous book אמונות ודעות is actually called in the original Arabic אל-אמאנאת כתאב אל-אעתקאדאת. If so, little can actually be made of the difference between emunah and da'at here. The classic commentators are divided as to whether the Rambam really meant two different things in the Mishne Torah and the Sefer Hamitzvot. R. Chisdai Crescas does take this position whilst the Abarbanel understands both sources to be saying the same thing - see Rosh Amana Chap 7

7. They also have a dictum formulated in several places in the Midrashim and also figuring in the Talmud. This is their dictum: *They heard 'I' and 'Thou shalt not have' from the mouth of the the Force.* They mean that these words reached them just as they reached Moses our Master and that it was not Moses our Master who communicated them to them. For these two principles, I mean the existence of the Deity and His being One, **are knowable by human speculation alone** Thus these two principles are not known through prophecy alone As for the other commandments, they belong to the class of generally accepted opinions and those adopted in virtue of tradition, not to the class of the *intellecta*.

Moreh Nevuchim 2:33⁴

The Rambam understands that these first two commandments (which encapsulate the first 3 Ikarim) are knowable and provable philosophically. The other commandments and Ikarim are known to us through revelation

8. וענין ההאמנה הוא, שיקבע בנפשו שהאמת כן. ושאי אפשר חילוף זה בשום פנים. ואם יושאל עליו ישיב לכל שואל שזה יאמין לבו, ולא יודה בחילוף זה אפילו יאמרו להרגו, שכל זה מחזיק וקובע האמת הלב כשמוציא הדבר מן הכח אל הפועל, רצוני לומר כשמקיים בדברי פיו מה שלבו גומר. ואם יזכה לעלות במעלות החכמה, ולבבו יבין ובעיניו יראה במופת נחתך שהאמונה הזאת שהאמין אמת וברור אי אפשר להיות דבר בלתי זה, אז יקיים מצות עשה זו מצוה מן המובחר.

ספר החינוך מצוה כה

The concept of 'emuna' is to fix into ourselves that this is the truth and that it is impossible to change this in any way at all. And if someone should be asked about it, he would respond to the questioner that he believed this in his mind and he will not be prepared to change this, even if they [threaten] to kill him. All of this will strengthen and fix the belief in his mind when he brings out the matter from potential to actuality i.e. when he fulfills with words what he has decided in his mind. And if he is talented with wisdom, so that his mind can understand and his eyes can take in definitive proofs that what he believes is true and that it is clear that there is no other [truth] than this, then he will have fulfilled this positive mitzvah in its optimal way

The Sefer Hachinuch explains that the mitzvah of emunah is effectively to strengthen the belief that one already has (from where - we will see later). One strengthens belief in two ways (i) by repeating it and standing up for it in front of others, even to the point of being prepared to die for it; and (ii) IF one is talented enough to do so, by finding logical, intellectual and rational proofs for the existence and qualities of G-d. The Chinuch calls this a 'mitzvah min hamuvchar' - the mitzvah in its ideal form. This is called 'chakira'

9. יש דרך החוקרים אשר הביאו מופתים חזקים וראיות ברורות לאמת מציאותו יתברך ובראשם הרמבם

רדב"ז מצודת דוד

Some commentators see this as the shitta of the Rambam too. (see Malbim on Shemot 20:2). The Rambam agrees that 'belief' in the existence of G-d must precede mitzvot. However, he understands that there is a specific mitzvah to build on that belief by chakira - rational proof to the point of knowledge

10. אך לדעת, אם אנו חייבין לחקר על היחוד בדרך העיון אם לא, אומר, כי כל מי שיוכל לחקר על הענין הזה והדומה לו מן הענינים המושכלים בדרך הסברה השכלית, חייב לחקר עליו כפי השגתו וכח הכרתו. ... והמתעלם מחקר, הרי זה מגונה ונחשב מן המקצרים בחכמה ובמעשה, והוא דומה לחולה, שהוא בקי בחליו ובדרך רפואתו, סמך על רופא שמרפא אותו בכמה מיני רפואות, והוא מתעצל לעיין בחכמתו וסברתו ... וכבר חייבתנו התורה בזה, כמו שכתוב וידעת היום והשבות אל לבבך וגו'

ספר חובות הלבבות שער א - שער היחוד פרק ג

It is one's duty to investigate G-d's unity intellectually. I say that whoever is capable of investigating, through reason, this and other matters that can be understood by the intellect, is obligated to do so, according to his understanding and powers of perception. ... Whoever neglects to investigate this subject conducts himself disgracefully, and is counted among those who fall short in both knowledge and practice. He resembles a sick person who is, himself, an expert on the particular illness that he has and yet who relies for his cure on someone else - a physician who treats him with several different remedies. Out of sheer laziness he never makes use of his own knowledge The Torah has obligated us in this in the verse 'Know it today and reflect on it in your heart - Hashem is G-d'

Rabbeinu Bachya, in Chovat Halevavot (Spain, IIC) is highly critical of the laziness of those who are capable of rationalizing G-d's existence but do not.

4. Translation Shlomo Pines Chicago Press (1963) p 364

11. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים

אני מאמין א'

I believe with perfect faith that **G-d is the Creator and Ruler of all things**. He alone has made, does make, and will make all things.

12. יגדל אלהים חי וישתבח, נמצא, נאין עת אל מציאותו:

פיוט יגדל

The version in Yigdal stresses that G-d is beyond Time

Points for Discussion

1. Why should a person need to know that G-d is the only Essential Existence. Why isn't it enough to believe that G-d created the world? What does this have to say about the concept of absolute truth and objectivism?
2. How do we know that G-d is the original 'First Cause' of everything? Is this based on logic or revelation? What are the alternatives?
3. What does it mean that G-d is Emet? How do we translate this? R. Aryeh Kaplan translates it as 'real'. If G-d is the only thing which is 'Real' what does that make us? Are you real? If not, what are you?
4. G-d does not need Creation. So why did He make it? What does it mean to do something that one is not obligated to do? What does that say about G-d and the purpose of creation
5. Why is this Ikar encapsulated in the first of the 10 Commandments - "I am the Lord, your G-d, who took you out of the land of Egypt from slavery" Why not use the verse: "In the beginning G-d created ..."? Why does the First Commandment not start "I am the Lord your G-d who created you"?

6. אנכי ה' אלהיך - הדבור הזה מצות עשה, אמר אנכי ה', יורה ויצוה אותם **שידעו ויאמינו** כי יש ה', והוא אלהים להם, כלומר הווה, קדמון, מאתו היה הכל בחפץ ויכולת, והוא אלהים להם, שחייבים לעבוד אותו. ואמר **אשר הוצאתיך מארץ מצרים**, כי הוצאתם משם תורה על המציאות ועל החפץ, כי בידיעה ובהשגחה ממנו יצאנו משם, וגם תורה על החדוש, כי עם קדמות העולם לא ישתנה דבר מטבעו, ותורה על היכולת, והיכולת תורה על הייחוד, כמו שאמר (לעיל ט:יד) **בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ**. וזה טעם אשר הוצאתיך, **כי הם היודעים ועדים בכל אלה**:

רמב"ן שמות פרק כ פסוק ב

6. What does it mean to say that G-d is beyond time. What implications does that have for free will? The Next World?
7. How is it possible for the Rambam to understand "I am the Lord ..." as a **mitzvah** to believe in G-d? How can G-d command us to believe in Him? If one is listening to mitzvot does not already believe in G-d?
8. Is the mitzvah to "believe" or to "know". What is the difference between "faith", "belief" and "knowledge"?